

delighed hersker tilfredshed i universitetsverdenen med det to- eller flerstrengede forskningsfinansieringssystem, vi har i Danmark, hvor forskningen finansieres via både interne midler og eksterne midler fra såvel de statslige forskningsråd som andre offentlige kasser. Det er det indtryk, som Forskningsstyrelsen melder om, og som også fremgår af den eneste nyere empiriske undersøgelse af emnet. En arbejdsgruppe under Danmarks Forskningsråd gennemførte i 1997 en interviewrunde blandt universiteternes politiske ledere og forskningsledere. Hovedindtrykket var, at der var almindelig tilslutning til det to- eller flerstrengede finansieringssystem (undersøgelsen er trykt i Danmarks Forskningsråds Årsrapport 1997 og kan i øvrigt findes på Forskningsministeriets hjemmeside www.fsk.dk).

Forholdene kan derimod være anderledes, når man går fra de statslige midler, som reguleres af Budgetvejledningens normer, til eksterne midler fra private tilskudsgivere, det være sig fonde, organisationer eller erhvervsvirksomheder. Mange private tilskudsgivere giver ikke et overheadbidrag i forbindelse med deres tilskud til forskningsaktiviteter på universiteterne. Nogle donorer vil af princip slet ikke give overhead. Da der selvsagt stadig vil være indirekte udgifter forbundet med at huse forskere, selv om de aflønnes for private midler, kan man ikke udelukke, at et universitetsbudget i længden kan blive »skævvredet« ved at modtage mange eksterne midler.

Her må man understrege, at kompetencen og ansvaret, når et universitet skal træffe beslutning om at modtage eksterne midler, ene og alene ligger hos institutionens ledelse. Regeringen har i den i foråret vedtagne universitetslov fortsat sikret universiteternes faglige, ledelsesmæssige og økonomiske selvstyre. Generelt gælder det iflg. universitetslovens § 9, stk. 2, at hver enkelt universitetsinstitution disponerer frit ved anvendelsen af bevillinger, tilskud og indtægter under ét. Det betyder, at man relativt frit kan anvende overskydende midler et sted til at dække en manko et andet sted. Men det vil være op til ledelsen at vurdere og beslutte, om universitetet skal modtage en konkret ekstern bevilling eller en gave. Og det vil ligeledes være ledelsen, der skal sikre, at allerede modtagne midler fra eksterne bevillingsgivere kan forenes

med en ansvarlig budget- og planlægningspolitik.

Spm. nr. S 2659

Til forskningsministeren (16/7 99) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren ændre reglerne for de bevillinger, som gives af de statslige forskningsråd, således at midlerne kan anvendes mere frit?«

Begrundelse

20 pct. af de bevillinger, som gives af de statslige forskningsråd, kan bruges frit af universiteterne, f.eks. til indretning af faciliteter til den forskning, der i øvrigt bevilges penge til. Denne andel er ifølge Information den 15. juli 1999 for lille til at dække de reelle omkostninger ved forskningen. Ministeren bedes derfor oplyse, om hun overvejer at ændre reglerne, så der bliver flere frie midler i de bevillinger, som gives af de statslige forskningsråd.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 2658).

Spm. nr. S 2720

Til undervisningsministeren (23/7 99) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke fag på VUC der er omfattet af regeringens og Amdtsrådsforeningens aftale om indførelse af egentlig deltagerbetaling for »en række af de fag som i dag ikke er centrale grundfag« (de såkaldte »con amore« fag)?«

Begrundelse

I aftalen mellem regeringen og Amdtsrådsforening af 11. juni 1999 om amternes økonomi i år 2000 fremgår det, at der skal indføres en model med deltagerbetaling for en række ikkecentrale fag på VUC. Takster og deltagerbetaling fastsættes inden for et loft - der igen fastsættes »på et niveau, der kan sammenlignes med andre